

отъ стратегически операции, и при това безъ да сж влизали въ голѣми сражения, а само да сж се сражавали въ цѣль редъ малки боеве».

Тѣзи, които не разбиратъ самата сжщностъ на думата «стратегия» нѣма да разбератъ, може би, и мисълта на Жомини, въ прилагането ѝ къмъ операциитѣ на Караломъ; а между това, колко е тя приложима въ даления случай.

Така сжщо необходимо е да се отбѣлѣжи, че ние бѣхме разбити не само вслѣдствие стратегическитѣ комбинации у противника, но главно и прѣди всичко, че ние самитѣ не дѣйствувахме съгласно съ принципитѣ на стратегията.

Никога не се подигна въпросъ за насочването на нашитѣ главни сили само срѣщу часть отъ неприятелската армия; вслѣдствие на това, ни едно сражение, ни едно голѣмо, рѣшително сражение не стана; наченатата прѣзъ юний мѣсецъ [1877 година и свършена прѣзъ януарий 1878 година война, нѣма други сражения освѣнъ Плѣвенскитѣ; всичко останало, до самия свършекъ, прѣдставлява само редъ отъ частични боеве, неимѣющи за двѣтѣ воюющи страни нито тактическа, нито стратегическа цѣнностъ, съ исключение разбиването на Сюлейманъ-паша при Пловдивъ.

И прѣзъ врѣме на двѣстѣ и петдесетъ-дневната война, безъ да считаме Плѣвенъ, но считайки усиленитѣ рекогносцировки — имахме всичко на всичко около петнадесетъ дни прѣзъ които се бихме!

Всрѣлъ тази обща инертностъ, врѣмето се пилѣеше по единъ най-разточителенъ начинъ и отъ двѣтѣ воюющи страни Английската пословица: *Time is money*, изгуби всички свои права. Никой се не опита да пжтува къмъ спасителния брѣгъ . . . и всички се хващаха и държаха за сламката.